

ρος, ὅτε καὶ θὰ κρίνεται ἂν εἶνε ἄξιον ζωῆς ἢ θανάτου. Αἱ παραστάσεις θὰ ἀρχίσουν τὸ προσεχὲς ἔτος.

— Συνεστήθη Ἑταιρεία Δραματικοῦ Θεάτρου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου κ. Γ. Νάζου. Ὁ θίασος ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. Θ. Οἰκονόμου, Ν. Ζάνου, Ν. Ροζάν, Γ. Τσιτσιλιάνου, Ο. Κοντογιάννη, τῶν διπλωματούχων τῆς Δραμ. σχολῆς τοῦ Ὁδείου δεσποινίδων Ζερβοῦ, Κανελλοπούλου, Κετσάλη, Κωνσταντινίδου καὶ τῆς τελειοφοίτου δ. Βενετίας Μπενῆ Ψάλλη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡθοποιῶν θὰ συμπληρωθῇ βραδύτερον. Αἱ παραστάσεις θὰ εἰδῶνται εἰς τὸ Βασιλ. θέατρον. Τὰ διδασκόμενα ἔργα θὰ κρίνονται ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς· θὰ διδασκῶν καὶ ἀρχαῖα ἔργα, καταλλήλως διασκευαζόμενα ἀπὸ γλωσσικῆς καὶ θεατρικῆς ἀπόψεως. Ὁ θίασος κατὰ τὸ θέρος δὲν θὰ παίζῃ. Οἱ ἡθοποιοὶ θὰ εἶνε ἐκτῆροι, κατὰ τὸ σύστημα τῆς «Γαλλικῆς Κωμωδίας».

— Ἡ γνωστοτάτη πρωταγωνίστρια τῆς Ἑλλην. ὑπερέττας Φλώρα Κινδυλάκη, ἥτις παρεπεδήμει ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τοῦ θιάσου Ἀφεντάκη, ἐκδραμοῦσα ἔφιππος, ἔπεσε ἐκ τοῦ

ἵππου τῆς καὶ ἔμεινε ἀπνους. Ἡ τοιοῦτον τραγικὸν τέλος εὐροῦσα συμπαθὲς καλλιτέχνις ἦτο ἀπὸ τὰς πλέον μορφωμένας ἡθοποιούς, καλλιστής ἐκ Κων/πόλεως οἰκογενείας, εἰς δὲ τὸ θέατρον διεκρίθη καὶ διὰ τὴν συμπαθὴ καὶ ἔντονον φωνὴν τῆς καὶ διὰ τὴν χορευτικὴν τέχνην τῆς.

— Εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἐπαίχθη τετράκις ὑπὲρ ἐλληνικῶν καὶ ἀγγλικῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν ἀγγλιστὶ μία νέα πρωτότυπος καὶ εὐφρεστάτη ἀγγλικὴ σατυρικὴ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέον Λονδῖνον» ὑπὸ ἐρασιτεχνῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ ἐν Πειραιεὶ παραμένοντος Ἀγγλικοῦ ὑδροπλανοφόρου «Ark-Royal». Τὸ ἔργον ποικίλλεται ἀπὸ εὐθυμῶν ἄσματα καὶ χοροὺς. Τὰ γυναικεῖα πρόσωπα ὑπεδύθησαν ἄνδρες μὲ πολλὴν φυσικότητα.

— Ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ «Πανθρακικοῦ Συλλόγου» ἐδόθη παράστασις εἰς τὰ «Ὀλύμπια», καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Κυδέλης ἐπαίχθη τὸ «Υψηρετεῖν» τοῦ Λαβεδάν, ὁ κ. Πολέμης ἀνέγνωσεν ἀνέκδοτον ἐπικύριον ποίημά του καὶ ὁ ἡθοποιὸς κ. Ν. Παππαγεωργίου ἀπήγγειλε δύο ποιήματα τοῦ Βιζυνοῦ, τὴν «Ἐπαίτιδα τῆς Βιζύης» καὶ τὴν «Νοσταλγίαν».

᾽ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ᾽

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας προεκήρυξε καλλιτεχνικὸν διαγωνισμὸν πολυχρῶμων ἐλληνικῶν εἰκόνων πρὸς διακόσμησιν τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ὑποβοήθησιν τῆς διδασκαλίας. Θέματα τῆς πρώτης σειρᾶς ὥρισεν τὰ ἑξῆς: 1) Ἡ σπορά, 2) τὸ θέρος, 3) τὸ ἄλσος, 4) ὁ τρύγος, 5) ὁ ὀρνιθὼν, 6) τὸ μονοῖον, 7) ὁ χειμὼν, 8) ἡ τράτα, 9) ἡ βασιλόπηττα, 10) ἡ Λαμπρή, 11) ἡ Πρωτομαγιά, 12) ἡ φωτιὰς τοῦ Ἀϊ-Γιάννη, 13) ἡ Γοργόνα καὶ τὸ καράβι, 14) οἱ Καλλικάντζαροι στὸν μύλο, 15) Κωμικὴ σκηνὴ ἐκ τοῦ παιδικοῦ βίου ὡς διακοσμητικὸν διάζωμα τοῦ σχολικοῦ βίου ὡς διακοσμητικὸν διάζωμα τοῦ σχολικοῦ βίου. Αἱ εἰκόνες πρέπει νὰ υποβληθῶσι μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου. Ἀμοιβὴ ἐκάστης εἰκόνος δραχμαὶ 1,000—1,500.

— Ἡ Ἑταιρεία τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν ἐπεκατέστη τὴν ἀντίληψιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν καταστραφέντων καὶ συληθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν Ἀν. Μακεδονίᾳ κειμηλίων τῆς Βυζ. ἱστορίας καὶ τέχνης ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονῶν.

— Ὁρίσθησαν μέλη τοῦ καλλιτεχνικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης ὁ ζωγράφος κ. Κ. Μαλέας καὶ ὁ λογογράφος κ. Κ. Χατζόπουλος.

— Εἰς τὴν προθήκην Ἑλευθερουδάκη ἐπὶ τῇ εἰσπλῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τοῦ Ἑλληνοσυνμαχικοῦ στόλου, ὁ κ. Μαλέας ἐξέθηκε 20 θαλασσογραφίας, ἐν αἷς εἰκονίζονται μέρη τῆς Πόλεως, ὁ πύργος τοῦ Λεάνδρου, μὲ κυριαρχοῦντα πύργον - σύμπλεγμα τοῦ Ὁρφέως καὶ τοῦ Πηγάσου πρὸ τῆς Κων/πόλεως. Εἰς

τὰ ἔργα τοῦ αὐτοῦ ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καλλιτέχνης μὲ τοὺς γνωστὸς παραδόξους χρωματισμοὺς ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὴν ἀτμόσφαιράν καὶ τὴν γραφικὴν τῆς θάλασσαν μὲ τοὺς ἐναλασσομένους φωτισμοὺς.

— Ἀπέθανεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐνθα ὑπηρετεῖ ὡς ἑφεδρὸς ὁ νεαρὸς γλύπτης Μιχ. Καρακατσάνης, υἱὸς τοῦ μακαρίτου γλύπτου Ἰω. Καρακατσάνη, τοῦ σμιλευσάντος τὸν ἀνδριάντα τοῦ Διάκου.

— Εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς Ἑταιρείας Geo ἐγένετο ἐκθεσις ἔργων τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὕδατογράφου κ. Ἀγγ. Γιαλλινᾶ, ὅστις ἀπὸ τινων ἐτῶν δὲν εἶχεν ἐμφανισθῇ εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐκθέσεις. 161 ὕδατογραφαὶ ἐξετέθησαν, παριστώσαι τοπεῖα, μνημεῖα καὶ θαλασσογραφίας διαφόρων τόπων Ἀθηνῶν, Ἡπείρου, Καίρου, Βενετίας, ἰδίως δὲ τῆς Κερκύρας.

Ὁ κ. Γιαλλινᾶς εἶνε λεπτότατος ζωγράφος, ποιητικὸς, κατ' ἐξοχὴν δὲ τεχνίτης τῆς ἀκουαρέλλας. Ἡ θάλασσα εἰκονίζεται εἰς διαφόρους θεατρικὰς ἀποψεις. Ἀντιγράφει τὴν φύσιν λεπτομερῶς, ἐξωτερικῶς καὶ μυστηριώδεις, ἀλλὰ δίχως ἐσωτερικότητα ψυχῆς, προσωπικὴν ἑκφράσιν. Ὀλιγωτέρους πίνακας ἂν ἐξέθετε, θὰ ἐκέρδιζε περισσότερον εἰς ἐκτίμησιν ὁ συμπαθὲς καλλιτέχνης. Οἱ πίνακες λ. χ. τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῆς Βενετίας—τινὲς τῶν ὁποίων φαίνονται ἀντιγραφαὶ—καὶ μικροὶ τινες πίνακες διὰ τὸ ἐμπόριον γραφέντες—ἔπρεπε νὰ λείπουν.

Τὰ καλλίτερα ἔργα τῆς ἐκθέσεως εἶνε ἡ Ρεμματιά (ἀρ. 73), τὸ Καλοκαιρινὸ πρῶτ, ἡ παριστώσα ποίμνιον, ἡ ἀνθισμένη εἰσοδος κήπου. Ἐπίσης προκα-

λοῦν ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἢ Τρικυμία με ἓνα θαυμάσιον σπάσιμον τοῦ κύματος, Πρὸς τὸ τέρμα—ποιητικώτατον—ἢ λεπτοεργασμένη Ἀποψις Κερκύρας, αἱ Ροδοδάφναι, ἢ γλυκύτατα φωτισμένη Λίμνη, τὸ Ἀνάκτορον Κερκύρας ἀπὸ τῆς θαλάσσης θεώμενον, τὸ ὑπ' ἀριθ. 64 φθινόπωρον—διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα οὐχὶ τὸσιν ἐπιτυχῇ—κάλλιστον εἰς φῶς, ὁ Ποταμὸς Κερκύρας, ἢ Μελαγχολία—ὥρα ἑσπερινὸν με πένθιμα κυπαρίσσια,—ἢ ἐπιστροφή εἰς τὸ Μοναστήρι, τὸ Διὰ τὴν βοσκὴν. Ἐν γένει εἰς τὰ ἔργα του ὁ κ. Γαλλιῆς ἔχει ἀρίστην προοπτικὴν, ὕστερεῖ ὅμως εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῶν προσώπων, ἅτινα παρενθέτει εἰς τὰς εἰκόνας του, διότι προσωπογραφίαν οὐδεμίαν ἐκθέτει. Ἐπωλήθησαν ἀρκετοὶ πίνακες ἀξίας 20.000 δραχμῶν ἀγορασθέντες ὑπὸ τῶν κ. κ. Παπαδάμ, Σ. Ἐμπειρίκου, Σολωμοῦ, Σ. Στεφάνου, Ντεμίντωφ, Αἰγινήτου, Καραπάνου, Μελά, Μπένση, Βαφειαδάκη, Γεωργιάδου καὶ ἄλλων.

—Ὁ κ. Αἴμ. Προσαλέντης ἐξέθεσε πίνακα παριστώναν τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ τὴν Ἁγ. Σοφίαν ἐν ὥρᾳ λυκαυγυὸς ἔμπροσθεν δ' αὐτῆς ναυλοχοῦντα τὸν «Ἀβέρωφ». Ὁ πίναξ ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

—Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ παρεπιδημῶν Γάλλος ἀρχιτέκτων κ. Ἐμπρᾶρ ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ ἐπὶ τριετίαν τὸ μάθημα τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ἐν τῇ Πολυτεχνεῖ.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Προήχθησαν εἰς καθηγητὰς τοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν αἱ κ.κ. Σ. Φαραντάτος τοῦ κλειδοκυμβάλου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσαντος κ. Λογχομπάρδη διορισθέντος καθηγητοῦ τοῦ ἐν Νεαπόλει Ὡδείου, Φ. Οἰκονομίδης τῆς ἀρμονίας καὶ ὁ κ. Τζουμάνης τοῦ βαθυχόρδου. Διορίσθησαν διδασκάλισσαι τοῦ κλειδοκυμβάλου αἱ δεσπ. Μ. Παπαγιαννοπούλου καὶ Μ. Βασιλάκη. Ὁ κ. Φ. Βολωνίνης ἀποστέλλεται εἰς Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν ὡς ὑπότροφος τοῦ Ἀβερωφείου κληροδοτήματος.

—Διορίσθη διδάσκαλος τοῦ βιολίου εἰς τὸ Ὡδεῖον Θεσσαλονίκης ὁ κ. Φ. Παπουλιάς.

—Νέα καλλιτέχνης τοῦ ἄσματος, ἡ δεσποινὶς Φωτεινὴ Σκαρμαγκᾶ ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἐγκαινιάσασα τὴν χειμερινὴν μουσικὴν περιόδον. Εἶνε μεσόφωνος, μαθήτρια τῆς Παρισινῆς καλλιτέχνης, Ρόζας Καρόν, διακρινομένη διὰ τὴν ἔντασιν τῆς φωνῆς καὶ τὴν εὐστοφίαν. Τραγουδεῖ με ἀρκετὸν αἶσθημα, θὰ καταστῇ δὲ τελειότερα, ἐὰν συμπληρώσῃ τὰς σπουδὰς τῆς. Ἡ νεαρά καλλιτέχνης ἔψαλε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας μονωδίας ἀπὸ τὸν «Σαμψῶνα καὶ Δαλιδᾶν», τὸν «Ὁρφέα» τοῦ Γκλόκ, τὴν «Αὐγὴν τοῦ Φωρὲ καὶ τὴν «Γρῆν Ἰωὴ» τοῦ κ. Καλομοίρη, ἣν ἐχρωμάτισεν ἐκφραστικώτατα. Εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον συνώδευεν ἡ κ. Χ. Καλομοίρη.

—Χάρις εἰς τὸν κ. Καλομοίρη, ὅστις μετὰ τὴν θανμαστὴν δραστηριότητά του συντελεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλλ. μουσικῆς, ἀπεκτίσαμεν καὶ δευτέραν ὁρχήστραν, καθαρῶς στρατιωτικὴν. Τὰ στελέχη αὐτῆς ἀνήκουν βέβαια εἰς τὸ Ὡδεῖον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη ἡ τόσον εὐδοκίως καταρτισθεῖσα πρότυπος Στρατιωτικὴ ὁρχήστρα.

Ἡ α' συναυλία ὑπῆρξε πολὺ ἱκανοποιητικὴ. Τὸ πρόγραμμα ἐκλεκτόν, εἶχε ὅμως τὸ μειονέκτημα νὰ εἶνε μακρότατον. Προτιμώτερον θὰ ἦτο αἱ ἐμφανίσεις νὰ ἦσαν συχνότεραι μετὰ προγράμματα συντομώτερα.

Ἡ ὁρχήστρα, ἐκτὸς τῶν συνθέσεων αἱ ὁποῖαι ἐπαίχθησαν καὶ ἄλλοτε, ἐξετέλεσεν ἐν ἀπὸ τὰ ὥραιότερα ἔργα τῆς Γαλλ. μουσικῆς τὸ Rigodon τοῦ Ραμώ καὶ τὴν περιφημον Ἑρωτικὴν σκηνὴν ἀπὸ τὸν «Ρωμαῖον καὶ Ἰουλιέτταν» τοῦ Μπερλιόζ θαυμασίαν εἰς παραστατικότητά ἢ χορωδία ἀπὸ τῶν παρασκηνίων ἔψαλλε τὸ ἄσμα τῶν Καπουλέττων. Ὁ κ. Καζαντζῆς, λοχαγὸς ἐπιθεωρητῆς τῶν μουσικῶν τῆς Μακεδονίας μετὰ ἀάροδον ἱκανοῦ χρόνου ἠκούσθη μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος εἰς τὸ Κονσέρτο τοῦ Tartini πρώτην φορὰν παιζόμενον ἐν Ἀθήναις, μεστὸν εὐγενείας ὅφους, ἀνεπιτηδεύτου φρασσεολογίας καὶ βάθους ἐκφράσεως. Καὶ τρία ἄλλα τεμάχια τὰ ὁποῖα ἐπαίξε, ἔδειξαν τὴν μεγάλην δεξιότητά του, τὴν σταθερότητα καὶ τὸ αἶσθημα. Αἱ Ἑλληνικαὶ συνθέσεις κατεῖχον τιμητικωτάτην θέσιν εἰς τὸ πρόγραμμα. Ἐπαίχθησαν ἀπὸ τὴν ὁρχήστραν ἐν πρελούγιον, ἀπὸ τὸ ἀνέκδοτον ἔργον «Ἡ Ζωὴ ἐν ὄνειρο» τοῦ κ. Λαυράγκα, τὸ ὁποῖον καίτοι γραφὲν πρὸ τριακονταετίας ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φορὰν δημοσίᾳ, διακρίνεται δὲ διὰ τὴν νεανικὴν ὁρμὴν τῆς ἐμπνεύσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Σουΐτα τοῦ ἰδίου, τὸ ἰντερμέτζο ἀπὸ τὴν «Μάρτυρα» τοῦ Σαμάρα, ἢ «Ταφὴ» τοῦ κ. Μητροπούλου καὶ ἡ «Γιορτὴ» τοῦ κ. Λαμπελέτ. Μόνον ὁ Καλομοίρης ἐκ μετριοφροσύνης ἔγεινεν ὡς συνθέτης, ἀλλὰ ἀνεπληρώθη ἢ ἑλλειψίς διὰ τῆς διευθυνώσεως τῆς ὁρχήστρας, εἰς ἣν ἔδιδε πολλὴν ζωὴν ἰδίως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἑλλ. ἔργων.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἡ ἴδρυσις τοῦ Μουσείου τῶν Ἑλληνικῶν χειροτεχνημάτων, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Μουσείου κατηρτίσθη ἐκ τοῦ κ. Μελά, βουλευτοῦ ὡς προέδρου, τῶν κ. κ. Δροσίνη, τμηματάρχου τῶν καλῶν Τεχνῶν, Κουρουγιώτου ἀρχαιολόγου, Οὐεῖς διευθυντοῦ τῆς Ἀγγλικῆς ἀρχ. σχολῆς, Σωτηριάδου καθηγητοῦ καὶ τῶν κυριῶν Εὐκλείδου καὶ Φερρῆ. Τὸ Μοῦσεῖον προσωρινῶς θὰ ἐγκάτασταθῇ εἰς τὸ παρὰ τὸ Μοναστηράκι Τουρκικὸν τζαμί. Διευθυντῆς νοῦ Μουσείου διορίσθη ὁ ζωγράφος κ. Μαλέας.

—Ἡ Νομικὴ σχολὴ ἀπεφασίσεν, ὅπως δαπάνη τοῦ Πανεπιστημίου ἐκδοθῇ Νομικὴ βιβλιογραφικὴ ἐργασία τοῦ κ. Ἰω. Φαραντάτου. Ἐψηφίσε 3620 δρ. διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ α'. τεύχους.

—Ὁ ἐν Ἀθήναις παραμείνας Βέλγος νομομαθὴς καὶ συγγραφεὺς κ. Βᾶν Ντὲ Μπὸς ὁμίλησεν εἰς τὰ «Διούσια» περὶ τοῦ κρυφοῦ τύπου εἰς τὸ Γερμανικατοῦμενον Βέλγιον, πῶς δηλοῖ Βέλγοι πατριῶται ἐκυκλοφοροῦν μυστικὰς μικροσκοπικὰς ἐφημερίδας διὰ μυρίων τεχνασμάτων διὰ νὰ τονώσουν τὸ φρόνημα τοῦ πληθυσμοῦ. Εἰς τὸν «Παραφασόν» ὁμίλησε περὶ τοῦ μεγάλου Φλαμανδοῦ ποιητοῦ Βεράρεν, μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ προσωπικῆς φιλίας, ἀνέγνωσε δὲ μετ' ἔγτονον καὶ παλλομένην ἐκ συγκινήσεως φωνὴν χα-

ρακτηριστικά ποιήματα του κατ' ἐξοχὴν ποιητικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Βελγίου, εἰς ᾧ περιγράφεται ἡ μυστικοπαθὴς ὥραιότης τῆς ἤδη κατεστραμμένης Φλάνδρας.

Ὁ κ. Βὰν Ντὲν Μπὸς δι' ἐκκλήσεώς του δημοσιεύει εἰς τὸν τύπον ζητεῖ τὴν ὑποστήριξιν τῶν καλλιτεχνῶν καὶ συγγραφέων διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῆς Λουβαίν, τῆς ὁποίας κατεστράφησαν κατὰ τὸν πόλεμον ἡ Μητροπόλις, θαυμασία Γοτθικὴ ἐκκλησία περιέχουσα ἔργα καλλιτεχνικὰ μεγίστης ἀξίας, γλυπτὰ καὶ ἐκ ξύλου καὶ ἐν σκεῦσμά τοῦ 1540, αἱ Στοαὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπόδειγμα τέχνης τοῦ 18 αἰῶνος ἡ Βιβλιοθήκη παρέχουσα 250.000 τόμους, εἰς ὧν 500 χειρόγραφα, καὶ 1000 ἐκ τῶν σπανιωτάτων βιβλία.

— Συζήτησις ἐγένετο ἐν συνεδρίῳ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκατονταετηρίδος περὶ τῶν λογοτεχνικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκδοθῶν ἐπὶ τῷ πανηγυρισμῷ. Ἀπεφασίσθη νὰ γίνων διαγωνισμοὶ δι' ἑκάστον εἶδος λογοτεχνίας μὲ μεγάλα βραβεῖα. Ἐν εἰδικῇ ἐπιτροπῇ ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, ὅπως δι' ἐράνου μαθητικοῦ ἐνὸς δακλῆπτου — 300,000 ὑπολογίζονται οἱ μαθηταὶ καμαθητρίαι — ἰδρυθῇ μνημεῖον ἀναμνηστικὸν τῶν ἱερῶν ὀλοχτητῶν, οἵτινες ἐθμελίσαν τὸ ἔθνος, ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως.

— Ἐπιτροπὴ ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Πετμεζᾶ, Ζέγγελ, Σωτηριάδου, Λιβιεράτου καὶ Χόνδρου, περιελθούσα τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, διεπίστωσε τὰς βουλγαρικὰς κακουργίας. Τὴν ἐπιτροπὴν παρηκολούθησαν οἱ Ἄγγλοι ἀνταποκριταὶ Ντόρμερ καὶ Μπάτρελ καὶ ὁ ζωγράφος κ. Ν. Λύτρες. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καταγγελίας τῶν βουλγαρικῶν θηριωδιῶν, ἀπῆλθον οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Ἀνδρεάδης εἰς Ἀμερικὴν, Μενάρδος εἰς Ἀγγλίαν, Λιβιεράτος εἰς Ἰταλίαν, Σωτηριάδης εἰς Ἑλβετίαν, Σβορώνος, Ζέγγελ καὶ Χόνδρος εἰς Γαλλίαν.

— Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Μανώλης Μαγκάκης, πεζογράφος καὶ ποιητής, διακριθεὶς μεταξὺ τῶν γεωτῶν. Ἐδημοσίευσεν μελέτας καὶ σκέψεις ἐπὶ φιλολογικῶν θεμάτων, μετέφρασε δὲ ἱκανὰ ποιήματα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς, μετὰ πολλῆς δ' ἐπιτυχίας τὰ περίφημα «Σονέττα» τοῦ Σαίξπηρ, ἅτινα καὶ ἐξέδωκε τῷ 1911. Ἐκ τῶν πιστοτέρων μαθητῶν τοῦ ἀληθομονήτου Στεφάνου Μαρτζώκη, ἔγραψε στίχους, τοὺς ὁποίους διαπνέει βαθὺ αἶσθημα. Εἰς τὴν «Πινακοθήκην» συνειργάσθη ἄλλοτε, δημοσιεύσας πρωτότυπα καὶ κατὰ μετάφρασιν ποιήματα. Ἐπὶ τοῦ γεοσοφικοῦ τάφου του ἐτελέσθη φιλολογικὸν μνημόσυνον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὠμίλησεν ὁ κ. Ὁμ. Εὐελπίδης.

— Ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ὁ δημοσιογράφος Κωνσταντ. Κούσουλας. Ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰργάσθη εἰς τοὺς «Καιροὺς» καὶ ἄλλας ἐφημερίδας, σημειώσας πλείστας ἐπιτυχίας.

— Συνεστήθη ἐν Ἀθήναις «Ἑλληνοβελγικὸς Σύνδεσμος». Σκοπεῖ τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο πολυπαθῶν χωρῶν. Αἱ πρῶται ἀποφάσεις εἶνε νὰ στείλῃ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Λουβαίν ἑλληνικὰ βιβλία, ἀρχαῖα καὶ νέα, μάρμαρα διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ μουσείου τὸ ἄγαλμα τῆς Νεμέσεως.

— Συνεστήθη ἐν Ἀθήναις «Ἐνωσις πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πο-

λίτου» κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἐν Παρισίοις ὁμωνύμου Ἐνώσεως. Μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγησαν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Νάκος, πρόεδρος, Καφαντάρης, Ἀβέρωφ, Ἀραβαντινός, Σίδερης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Πετμεζᾶς, Τριανταφυλλόπουλος, Σωτηριάδης, Σβορώνος, οἱ δημοσιογράφοι κ.κ. Κουτούρης, Πετσόπουλος, Γιαννιῶς καὶ οἱ κ.κ. Γληνός, Κ. Χατζόπουλος, Δελμούζος, Σακαλῆς καὶ Δοξιάδης. Σκοπὸν ἔχει ἡ Ἐνωσις νὰ ἐπαρβαίνει εἰς πᾶσαν πίεσιν κατὰ τῶν ἀνισχυρῶν ἐθνῶν καὶ νὰ προκαλῇ τὴν προσοχὴν τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ πάσης ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου αὐθαιρεσίας.

— Ἡ Ἐταιρεία τοῦ Ἑλλήν. Θεάτρου ἐπὶ τῷ ἐορτασμῷ τῆς ἑλλην. ἐκατονταετηρίδος προσεκήρυξε διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν δράματος ἢ τραγωδίας πολυπράκτου εἰς πεζὸν ἢ ἔμμετρον λόγον μὲ θέμα ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ, ἱστορικοῦ ἢ κοινωνικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ 18 αἰῶνος μέχρι τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀνεξαρτησίας αὐτῆς. Προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ἔργων ὠρίσθη ἡ 31 Δεκεμβρίου 1919. Βραβεῖα ὠρίσθησαν, α' 5,000 δρ., β' 3,000, γ' 2,000. Τὰ βραβευνθήσμενα θὰ εἶνε κτήμα τῆς Ἐταιρείας ἐπὶ τριετίαν, θὰ παρασταθῶν δὲ ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς.

— Ὁ μέγιστος τῶν συγχρόνων Ἀγγλῶν ποιητῶν Ρώδσαρντ Κίπλιγκ, ὁ ἐμπνευσμένος ψάλτης τῶν «Ἐπὶ τὰς Θαλασσῶν» μετέφρασεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἑμμέτρως ἐπὶ στροφάς τοῦ Ἑνικοῦ μας ὕμνου, τὰς χαρακτηριστικωτέρας, ἃς τοῦ ὑπέδειξεν ὁ κ. Κακλαμάνος. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο εἰς τὸ ἴδιον μέτρον τοῦ Σολωμοῦ, οὕτως ὥστε ὁ μουσικὸς ρυθμὸς τοῦ Μαντζάρου παραμένει ὁ ἴδιος. Εἰς τὸ Λονδίνον ἠκούσθη ψαλλόμενος ὁ ὕμνος μας μὲ τοὺς στίχους τοῦ Κίπλιγκ. Ἡ μετάφρασις ἐδημοσιεύθη ἐν περιορίῳ θέσει τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου». Τὸ ἀντίτιμον δὲ τῶν 28 στίχων τῆς μεταφράσεως — 50 λίρας στεργλίνας — ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς τῶν Ἀγγλῶν ἐδῶρσεν εἰς τὸν Ἑλληγικόν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν.

— Συνέστη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Γληνῶν, Καζαντζῆ, Νάξου, Ἀρσίνης καὶ Λάμπρα πρὸς σύνταξιν ἐδικοῦ προγράμματος διὰ τὰ Ῥδεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ μορφώνωνται οἱ διὰ τὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως διδάσκαλοι τῆς ᾠδῆς καὶ τῆς ἐνοργάνου μουσικῆς.

— Εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἐγένετο ἔκθεσις πολεμικῶν φωτογραφιῶν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μετώπου. Εἰς ὑπερτριαικοσίας εἰκόνας ἀναπαρίσταται ἡ δρᾶσις τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ. Διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐλήφθη πρόνοια ὅπως διὰ φωτογραφιῶν διαιωνισθῶν τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ γεγονότα ;

— Ἀπέθανεν ἐν Γενεύῃ ὁ Νικ. Πιλάβιος, ὁ γνωστός εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους ὡς ἄριστος ἐρασιτέχνης φωτογράφος.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπεφάσισε τὴν ἰδρυσιν μουσείου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον θὰ περιλάβῃ, ὅ,τι σχετικὸν μὲ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον — ὄργανα, βιβλία, τετράδια, θρανία, εἰκόνας κλπ. — ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπὶ Καποδιστρίου ἐμφανισεῶς τῶν μέχρι σήμερον.